

Izborna praižvedba "Bilježnice Robija K." Viktora Ivančića izazvala salve smijeha u Satiričkom kazalištu Kerempuh

Robi K. raskrinkava ideologiju koja nastavlja gdje je komunizam stao

Denis Derk

Robi K. Viktora Ivančića konačno je zaživio na sceni. Satiričko kazalište Kerempuh odlučilo se na uprizorenje satiričkih kolumni feralovca čiji je glavni lik splitski osmoškolac koji već 35 godina ima devet godina i još nije ostario. Utjelovio ga je mladi splitski glumac sa zagrebačkom adresom Josip Brakus, prava golobrada glumačka tempirana bomba. Mladac neodoljive energije i originalnog naglaska, noćna mora svake pravovjerne učiteljice i legitimni unuk metaforičnog Petrice Kerempuha suvereno je zavladao Kerempuhovom scenom na samu večer predsjedničkih izbora.

Beskrajan niz kolumni

Spretna redateljica i autorica adaptacije beskrajnog niza Ivančićevih kolumni Marina Pejnović iskoristila je priliku koju joj je neočekivano pružio premijer Andrej Plenković kada je baš za nedjelju 22. prosinca zakazao prvi krug predsjedničkih izbora.

Tako je nedjeljna praižvedba počela u izbornom tonu pa su se kroz mrak gledališta zavjerenički tajnovito probijali Andrej, Milijan, Kolinda i Gordan, čuvajući i lijeve i desne bokove, uvodeći publiku u hrvatsku društvenu i političku zbilju.

A u toj zbilji sve je podređeno nekoj groteskno domoljubnoj ideologiji koja je krajnje pojednostavljena, pravocrtna i zapravo totalitarno jednosmjerna i anti-

demokratska. Ta je novokomponirana militarizirana ideologija nastavila tamo gdje je komunizam stao, pretvarajući ljude u poslušno stado koje pokorno sluša svoje nepogrešive pastire, i to od malih nogu pa nadalje. Kazališna "Bilježnica Robija K." surov je i dinamičan obračun s hrvatskim obrazovnim sustavom koji je, tzv. reformi usprkos, u niskom padu, kao što je i lucidno razobličavanje hrvatskih traumatičnih relativizacija povijesti, kako one iz Drugog svjetskog rata tako i one iz nedavnog Domovinskog rata.

Uskrsle aveti prošlosti

Scenom koju je, inspirirana srednjovjekovnim kolom za mučenje, efektno osmislila Liberta Mišan tako paradiraju uskrsle aveti prošlosti, uzvikuje se unedogled poklič "za dom spremni", vode se (ne)završeni ratovi, mrzi se sve i svakoga. U stripovskom ozračju u kojem su pištolj i bomba neizostavan pribor i najbezbolnije obiteljske ili razredne diskusije, kreću se živopisni dalmatinski likovi koji govore uličnim govorom prepunim psovki i nepatvoreno-ga mediteranskog kolorita, dramatično lišenog svakog oblika političke korektnosti.

Obučeni u karnevalske i svrhovite kostime Petre Dančević, Kerempuhovi odlični glumci strastveni su promotori Ivančićeve dramski snažne rečenice za čije je prepoznavanje zaslužna i dramaturginja Dina Vukelić.

Uz nezaustavljivog Brakusa, u iznimnom, gotovo fanatično ujednačenom ansamblu, izdvaja

se Linda Begonja kao krhka Mater i još krhka učiteljica Smilja. Prva je žrtva patrijarhalne obitelji, a druga obrazovnog sistema koji melje svaki individualizam i inzistira na tvrdom kolektivismu. I u jednoj i drugoj ulozi Begonja je veličanstveno uvjerljiva i scenski dominantna. Na njezinu putu je i moćna Ana Maras Harmander u nekoliko krajnje različitih uloga od kojih je najimpresivnija ona umorne Gospe. Željko Königs-knecht je bogomdani Dida, stari partizan koji živi u svijetu u kojem je sve nepromjenljivo. Filip

Detelić i Matija Šakoronja i ovdje se dokazuju kao rijetko sposobni komičari koji se virtuosno prebacuju iz lika u lik sjajno dočaravajući Ivančićev iščašeni svijet koji bi trebao biti eksces, a u Hrvatskoj je, na žalost, mainstream.

Svoj su važan prilog predstavi dali i skladatelj Josip Maršić, suradnik za scenski pokret Pravdan Devlahović i oblikovateljica svjetla Vesna Kolarec. Političari su lukavo izbjegli nedjeljnu premijeru. Ali nemojte biti poput njih. Ovu predstavu nikako ne bi trebalo propustiti.

IZNIMAN ANSAMBL Uz iskusne i sjajno uigrane Kerempuhove glumce izvrstan je mladi Josip Brakus, prava tempirana bomba